

ת"פ 47762/03 - רשות המיסים-מע"מ, היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נגד מוחמד נдал טחאן, מטעם הסניגוריה הציבורית

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 47762-03 רשות המיסים - היחידה
המשפטית לתיקים מיוחדים נ' אבו כאטר(עציר) ואח'
בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
בעניין: רשות המיסים-מע"מ ע"י ב"כ ע"ד יונתן
גולן ואח' היחידה המשפטית לתיקים
מיוחדים

המAssertionה

נגד

5. מוחמד נдал טחאן (עציר) ע"י ב"כ
עו"ד מוחמד חלאלה מטעם הסניגוריה
ה ציבורית

הנאשם

גזר דין לנאשם 5

הרקע וכותב האישום

1. בתיק זה הוגש כתוב אישום נגד שישה נאשמים ומספר גדול של חברות, בעבורות מס והלבנת הון, כפי שיפורט להלן. במהלך ניהול התיק הגיעו הצדדים להסדר טיעון לגבי חלק מהנאשמים, ודינם נגמר. עתה הודיעו הצדדים על הסדר טיעון גם בעניינו של הנאשם 5 (להלן: הנאשם). לנוכח היקפו הגדל של התיק, העובדה שנייהלו צפי להימשך עוד זמן לא קצר, העובדה שדין של חלק מהנאשמים האחרים נגמר כבר, והפגיעה הצפואה בתנאי כליאתו של הנאשם אם לא יסתימנו ההליכים בעניינו, אני סבורה שכן יהיה לגזור את דיןנו של הנאשם בטרם סיום ההליכים בתיק.

על פי הסדר הטיעון בין הצדדים הוגש כתוב אישום מתוקן בעניינו של הנאשם, והוא כולל כי המAssertionה תבקש לגזור על הנאשם חמיש שנות מאסר בפועל וקנס בסך 50,000 ל"ש ששולם תוך שנה מיום גזר הדין (בנוסף לחילוט סכום נוספים של 50,000 ל"ש) וה הנאשם חופשי בטיעוני לעונש. ביום 13.8.17 הודה הנאשם והורשע בכתב האישום המתוקן ונשמעו טיעונים לעונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (המונה לא פחות מ-36 עמודים בתוספת עשרות עמודי נספחים), החל מחודש דצמבר 2011 לכל המאוחר, ועד פברואר 2015, פעל הנאשם יחד עם הנאשמים האחרים בתיק עם מעורבים אחרים (להלן: הקורסים) לקשירת קשר לביצוע תכנית עבריתנית, במסגרת ביצוע עבירות שונות, ביניהן מכירת חברות מס כוחות לכל דוש בハイק' של מאות מיליון ל"ש תמורת תשלום עליומי

عملות. במטרה לקדם את התכנית התארגנה הקבוצה בראשות נאשן 1, אסמאה ابو כטר, אשר פעלה באופן שיטתי ומתוכנן במטרה להשיג רוחים מלבלי לשלם עליהם מיסים, ועל מנת למקנס את רוחיהם ולהסתיר את מעורבותם ביצוע התכנית, הפעילה הקבוצה עשרות חברות קש שעלה שמן הוציאו מאות אלפי מסמכים הנחוצים להיות חשבוניות מס. הנאים והחברות קשו קשר עם רוכשי החשבוניות, על מנת שהרוכשים יוכל להגדיל את הוצאותיהם לצרכי מס הכנסה באופן פיקטיבי באמצעות החשבוניות, ולנקוט את החשבוניות הפיקטיביות בדוחה התקופתיים למע"מ. במסגרת הקשר ביצהה הקבוצה עבירות על חוק מס ערך נוסף תשל"ז-1975 (להלן: חוק מע"מ), פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: פקודת מס הכנסה; הפקודה) חוק איסור הלבנת הון תש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון) וחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). הם הנו את רשותם המסו, התחרמו וסייעו לאחרים להתחמק מתשלומי מע"מ מס הכנסה בסכום של כ-600,000 ₪, והלבינו הון בסכום כולל של לא פחות מ-140,476,580 ₪. הקבוצה התארגנה בצורה שיטית ומתחכמת, תוך חלוקת תפקידים ברורה ומוגדרת.

הנאשן קשר עם יתר חברי הקבוצה ופועל בה כ"איש שטח" עד חודש אפריל 2012. במועד זה מונה על ידי אסמאה ابو כטר לתפקיד "ראש צוות" וביצע תפקיד זה עד מעצרו בחודש פברואר 2015. הקבוצה פuala כאשר ابو כטר היה הרוח החיה, ניהול והתווא את פעילותה, אחרים פועלו אנסי הכספיים שלה בبنקיים, ואחרים פיקחו על פעילות הקבוצה ולקחוות חדשים וביצעו רישום של פעילות הקבוצה. הקושרים פתחו והפעילו عشرות חברות (להלן גם: חברות הקש). הנאשן ואחרים פועלו בראשי צוותים המוצאים לפעול את הפעולות העבריאניות כולה. מערוב נסף, שלום מאיר כהן, פעל לאיור וגיס אנסים לצורך רישוםם כמנהלים או בעלי מנויות בחברות, והללו קיבלו משכורת חודשית קבועה תמורת רישומים ופעולות שדרשו לבצע (להלן: השכירים). החברות נרשמו במרמה ברשם החברות וקיבלו מספרי זיהוי, והקבוצה פuala לפיתוח חברות בנק על שמן, ורישום חלק מהקושים ממורשי חתימה בחשבונות. לחברות הקש הודפסו פנקסי חברות הנחוצות להיות חברות שזכו כדין, מבלי שביצעו עסקאות ומבל שהתכוונו לבצע עסקאות שבגין הוצאה חברות אליה (להלן: החשבוניות הפיקטיביות). הקושרים הפיצו תמורת תשלום عملות לא פחות מ-4,170 חברות פיקטיביות, בסכום כולל של 396,515,933 ₪, אשר סכום המע"מ בגין עומד על 2,172,59,350 ₪.

הקבוצה פuala על פי רוב בצוותים של שלושה, כולל אחד מהם מנהל מבין ראשי הצוותים, איש שטח ונגן. כל צוות היה אחראי למספר חברות קש ולמכירת החשבוניות הפיקטיביות של חברות אלו. כתוב האישום מתאר את דרכי הפעולה של הקושים בהפצת החשבוניות, כולל דרך הפניה של לקוחות לאבו כטר ובאמצעותם לקבוצה, דרך רישום התשלומיים והעסקאות שביצעו כביכול תמורת החשבוניות הפיקטיביות, דרכי העברת תשלום העמלות ועוד.

3. בפרק הראשון מתוארת אחריותו של הנאשן כאחד מבין קושרי הקשר להתארגנות כולה ולהכנות התשתיות לפעולות - הקמה של לפחות 50 חברות קש, רישום במרמה של לפחות 36 שכירים כבעלי תפקידים בחברות אלה, פתיחת 36 חברות בנק הדואר ובבנקים שונים על שם חברות הקש, זיוף והכנת כל המסמכים והרישומים הדורשים להפעלת החברות. באישום זה הואשם הנאשן והורשע, מכח עבירות הקשר ולאו דווקא בשל מעורבות אישית, באربع עבירות של קשרת קש לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, בקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין ורישום כזב במסמכיו תאגיד לפי סעיף 423 לחוק זה.

באישום הראשון בפרק השני מתוארים אופן ההתקשרות בין הלקוחות לבין קושרי הקשר וחברות הקש,

והפצת החשבוניות הפיקטיביות על שם החברות השונות. בסך הכל הוצאו על ידי החברות 99 דוחות כזבים, כאשר סכום מס התשומות שנוכה ללא מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ עומד על 53,391,648 ₪. כמו כן הונפקו 4,170 דוחות כזביות בסכום כולל של 396,515,933 ₪, אשר סכום המע"מ בגין עומד על 59,350,172 ₪. מבין אלה הוציאו הנאים עצמו 75 דוחות פיקטיביות, בנסיבות חמירות ובכוונה להונאות ולס"ע לאחרים להתחמק מתשלום מס שהם חייבים בו.

באישור זה הורשע הנאים בעבירה של קשרית קשור לביצוע פשע, בהכנות פנקסי חשבוניות כזבים במטרה להתחמק ממס לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ, ב-75 עבירות של פעולה במטרה שאחר יתחמק ממס לפי סעיף 117(ב1) יחד עם סעיף 117(ב2)(2) ו-(3) לחוק מע"מ, וארבע עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 117(ב2)(3) לחוק מע"מ.

באישור השני בפרק זה מתוארות עבירות מס הכנסה שבוצעו על ידי הנאים, כאשר יחד עם הקשרים וחברות הקש הרכינו פנקסי חשבוניות כזבים בהיקף של כ-170 דוחות כזביות, ובכך סייע ללקוחות להתחמק ממס בסכומים אלו: בשנת המס 2012 - מס בהיקף של 33,715,389 ₪, בשנת המס 2013 - מס בהיקף של 96,692,815 ₪, בשנת המס 2014 מס בהיקף של 232,355,440 ₪ ובשנת המס 2015 מס בהיקף של 10,380,480 ₪, ובסך הכל 373,144,124 ₪.

קובצת הקשרים הרויהה ממיכירת החשבוניות הפיקטיביות לפחות 8% מערך החשבוניות, כך שבין השנים 2011 - 2015 הרויהה הקובצת כולה סכום של 30,630,925 ₪. סכום זה התחלק באופן שמחציתו יועדה למנהל הקובצת, אוסמה ابو כטר, והמחצית האחרת יועדה להתחלק בשווה בין יתר המעורבים, כולל הנאים. בתקופה בה שימש כראש צוות קיבל הנאים לדיו סכום של 1,865,720 ₪. הנאים לא דיווח על הכנסותיו ולא שילם את המיסים הנובעים מהן, והעלים הכנסות אלו.

הנאים הודה והורשע באישום זה באربع עבירות של הכנות פנקסי חשבוניות כזבים לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, ובארבע עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בנסיבות חמירות לפי סעיף 220(5) לפקודת.

האישור השלישי בפרק השני עוסק בעבירות של הלבנת הון. על פי האמור בו, העבירות של קשרית קשור להוצאות החשבוניות הפיקטיביות, קבלת דבר במרמה ורישום כזב במסמכי תאגיד, אשר תוארו בכתב האישום, הן עבירות מקור אסורה על פי חוק איסור הלבנת הון. שלושם ושלושה מבין הלוקוחות שילמו כנגד החשבוניות הפיקטיביות בהמחאות ובהעברות בנקאיות על פי דרישת הקושרים. חלק מהתשלומים שהועברו מהлокוחות לחשבוניות בנק של חברות הקש תמורה החשבוניות הפיקטיביות, בסך ₪ 163,199; חלק מהתשלומים שהועברו מהлокוחות לכרטיסי הקושרים אצל נותני שירות מطبع בסכום של 16,526,492 ₪; רוחוי הקושרים ממיכירת החשבוניות הפיקטיביות בסך 30,630,925 ₪, הם רוכש שמקורו במישרין או בעקיפין ביצוע עבירות המקור, ורכוש ששימוש ואייפשר את עבירות המקור, ותשלומים אלה המגיעים יחד לסכום של 140,476,580 ₪ מהווים רכוש אסור.

במטרה להסota ולהסתיר את מקור הרכוש האסור, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנעוטתו והפעולות שבוצעו בו, ביצע הנאים יחד עם הקובצת פעולות שונות, כולל פתיחה במרמה והחזקקה של חשבונות הבנק של שם חברות הקש; הפקדת 159 המחאות בסכום כולל של 5,789,586 ₪, שנרשמו בספרי הנהלת החשבוניות של הלוקוחות כתשלום עבור החשבוניות הפיקטיביות; החזקה בחשבונות הבנק של החברות בכספי שהתקבלו ב-575 העברות בנקאיות, שנרשמו בספרי הנהלת החשבוניות של הלוקוחות כתשלומים עבור החשבוניות

הפייקטיביות, וסכום עולה על 87,529,959 ₪. סמוך להפקדת המוחאות וביצוע העברות הבנקאיות לחשבון החברות, ובמטרה להסotta את תכניתם העברית ומעורבותם בביוץ העברות, משכו הקורסים במצון את מרבית הסכומים שהופקדו בחשבונות הבנק, והחזירו ללקוחות את הכספי שהועברו על ידם בגין תשלום עמלה. המשיכות בוצעו במאות פעולות משלימים מחשבונות החברות, כמפורט בכתב האישום. חלק מהמוחאות הלקוחות שנרשמו בספריהם כתשלום עבור החשבונות הפייקטיב, הופקדו בכרטיסי לקוחות הקורסים אצל נתני שירות רפואי רפואי,quia שי עד וסיגל דוגה, והקורסרים משכו את הכספי במצון על פי צרכיהם השוטפים, לצורך תשלום משכורות השכירים, ראשי הצוותים ואנשי השטח, ועוד. בסך הכל ביצע הנאשם יחד עם הקבוצה פעולות ברכוש אסור בסכום של 140,476,580 ₪, תוך שימוש בחברות הקש, במטרה להסתיר או להסotta את מקורו, מיקומו, תנועתו או עשיית הפעולות ברכוש בידעה שהוא אסור. באישום זה הורשע הנאשם בעשיית פגיעה ברכוש אסור במטרה להסתיר את מקורו, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנתו.

טייעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה לעבירות נשוא כתוב האישום נع בין 5-8 שנים. הוא התייחס להיקף הפעולות הנרחב של הארגון, הסכומים הגדולים במיוחד והמבנה המאורגן בו פועלו הנאים. הוא התייחס למתקומות שהתבטאו בין היתר בגין התזותן של חברות קיימות, רישום אנשי קשר ויצירת מראית עין של התנהלות עסקית לגיטימית, תוך הגשת דו"חות כוזבים. עוד ציין את תפוקתו הבכיר של הנאשם כראש צוות במרק חלק ניכר מתקופת מעורבותו בייצור העברות, והואתו שותף פעיל שרוכחו נגזרו מרוכחי הארגון שלו, אך שהיא לו אינטרס בהגדלת הפעולות. הוא הגיע את רישומו הפלילי של הנאשם, כולל עבירות של איומים, כניסה לישראל שלא כדין ושימוש במסמר מזויף, אם כי העברות כולן ישנות מאד. בתמצית טיעונים לעונש בכתב שהוגשה התייחס ב"כ המאשימה לסכומי העסקאות והמס הכלול בהן, וכן לעונשים שהו吐ו על מעורבים אחרים בפרשה זו, כפי שאפרט להלן.

באשר למתחם הענישה ביקשה המאשימה לקבוע מתחם אחד לכל העבירות, בהתאם לבחן הקשר ההדוק שנקבע בפסקה (ע"פ 4910/13, ג'ابر נ' מדינת ישראל). התובע ציין כי הנאשם פגע בערכיהם של סדרי השלטון, בקופה הציבורית, בשיטה הפיסקלית ובערך השוויון בנטול המס. הוא ביקש לתת משקל רב יותר להרתה מה אשר לנסיבותו האישיות של הנאשם, והתיחס לתכנון שקדם לעבירה, לחילקו היחסי של הנאשם שהוא חלק אינטגרלי מהקשר היהודי, נתן חלק מהותי בעבירות וגרף רווחים מפעולות הקבוצה, ולנזק של מאות מיליון ₪ שנגרם לקופה הציבורית. הוא הפנה לפסקה בעבירות דומות, וביקש, כאמור, לקבוע מתחם שבין 5-8 שנים מסר בפועל, ולכבד את הסדר הטיעון בין הצדדים.

5. ב"כ הנאשם התייחס לכך שהנאשם, ליד 176, הוא כiom בן 41, מצוי במעצר מגיל 38. לידי בגילאים 13-6 זקנים לדמות אב. המעצר גرم לביעות חמורות במשפחה, ואשטו פתחה בהליך גירושין נגדו ואינה מגעה לדיוונים בבית המשפט. הוא ציין כי הרשעותיו הקודמות של הנאשם התיישנו ואין להן משקל ממשי, ויש לראות את הנאשם כמו שניהל אורח חיים נורמלי.

באשר לחילקו של הנאשם בייצור העברות טען הסניגור כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, וכי חילקו של הנאשם 5 קטן באופן משמעותי מחלוקת של נאשם 4, אשר אף הוא שמש כראש צוות ונדון לארבע שנים ותשעה חודשים מאסר. לטענתו, על אף שלשני נאים אלו ייחסו מעורבות ב-75 חשבונות, נאשם 4 שמש כראש צוות

תקופה ממושכת יותר. עוד טען כי חלקו של נאשם 5 קטן מחלוקתו של נאשם 6, אשר הורשע בהוצאה חשבונית במספר גדול הרבה יותר.

ב"כ הנאשם התייחס גם למצבו הכספי הקשה של הנאשם, אך שאל אף שניתנה החלטה שאפשרה המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני, הנאשם לא עמד בתנאים שנקבעו שככלו הפקדת סכום שעמד בשלב הראשון על 150,000 ₪ ולآخر מכן הופחת עד 80,000 ₪. הוא הוסיף כי הסכום של כ-1,800,000 ₪ ששולם לנאשם כולל גם כסוי הוצאות של נסיעות, דלק ועובדים. הסכום התחלק על פני ארבע שנים, שימוש לפרשת משפה בת 7 נפשות ונוצל בדרכים שונות.

6. ב"כ הנאשם הצדיף גם לטענת הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית שהעלתה הנאשם נאשם 6, כאשר מעורבים אחרים בפרשה לא הוועדו לדין כלל. הוא ציין עוד כי הנאשם נאלץ לנצל את משפטו כשהוא נתון במעצר, בתנאים קשים בהרבה מתנאי מאסר, כשהוא נדרש לצאת מקום מעצרו ולהזור אליו בשעות לא שעות, ולא אפשרות תעסוקה ושיקום. עוד טען הסניגור כי על אף שהמשפט מתנהל כבר זמן מה במשך והתקיימו ישיבות רבות, הוא מצוי עדין בתחילת הדרך, כך שהוואדת הנאשם חסכה זמן משמעותי. לטענתו הנאשם מצוי במקום הנמור ביותר של מדרג הענישה, ויש להסתפק בתקופת מעצרו במשר כשנתיים וחצי.

הנאשם עצמו הביע חריטה כנה. הוא הגדר את מעשיו כטעות, ומודיע לחובתו לשלם מחיר על טעותו. הנאשם ביקש להתחשב במצבם של ידיו ובני משפחתו. הנאשם סיפר כי השתתף בכל קבוצות הלימודים בכלל, מצא את הכוון הנכון בחינם והבין את הטעות במחשבתי. הוא ביקש הזדמנויות לתקן את העבר ולהיות בכבוד כפי שלמד.

מתחם העונש ההולם

7. העבירות בהן הורשעו הנאשם שבפני ושותפיו הן עבירות מיסים וUBEירות כלכליות מובהקות. הפסיקה عمדה פעמיים רבות על החומרה הרבה שיש בעבירות מעין אלה, על הנזק שהן גורמות לקופה הציבורית ולכלכלה המדינה, הן במישרין כתוצאה מאירועים נדרשים, והן בעקיפין בשל השיבוש במנגנוןם הציבוריים והדיזוז. בנוסף נגעים גם עריכים חברתיים רחבים יותר, כגון ערך השוויון בנשיאה ב逆转 ואמון הציבור במערכות השלטון. בשל הנזקים שיש בעבירות אלו, הקלות היחסית ביציען והקושי בחשיפתן, נפסק כי יש להטיל בגין עונשים מرتיעים, הכוללים עונשי מאסר בפועל לצד קנסותכבדים, כאשר שיקולי הרתעה גוררים בדרך כלל על נסיבות אישיות.

כך נאמר בرع"פ 4563/11, **חברת קוסטה קובלנות בע"מ נ' מדינת ישראל [19.6.11]**:

"בית משפט זה התייחס לא אחת לחומרתן של העבירות בהן הורשעו המבוקשים וקבע כי נכון הנזק הרב שהן טומנות בחובן לככללה, למدينة ולמגון הhabitats החברתיים הנוגעים ב逆转 שלם המיסים, כמו גם הקושי הרב שבחשיפתן, על בית המשפט לתת דגש מיוחד להיבט הרתעתית שבשיקולי הענישה. ביחוד, כך נקבע, כאשר נעשה שימוש בחשבונות פיקטיביות, הויאל והן מאפשרות גזילותם של סכומי עתק מן הקופה הציבורית, והשימוש בהן הפר זה מכבר למכת מדינה (ראו קביעות" בرع"פ 5823/09, **באשטי נ' מדינת ישראל [09.8.17]**, והאסמכתאות המובאות שם)."

ובע"פ 6474/03, **יוסף מלכה נ' מדינת ישראל [19.2.04]**:

"עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה, ומכאן שיש מקום ליתן לכך משקל בענישה מן הפן הhardtutti. כך שבבואה בית-המשפט לגזר את דיןו של אדם אשר הורשע בעבירות מסווג זה, לא ייתן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית (ראה ת"פ (נץ') 7228/97 מדינת ישראל נ' דיב).

8. אין בידי לקבל את טענתו של המערער 2 שלפיה מאחר שמדובר בעבירות כלכליות, הרי שמדובר הענישה בגין הינו בעיקרו כלכלי. כאשר עסקין בעבריני מס, בעבירות כלכליות, בעבירות מירמה וcdcma, שבahn העבריין מקווה להפיק רווח כספי רב, חשוב להטיל לצד הקנס גם עונש של מאסר בפועל למען ידע העבריין שאין החוטא יצא נשכר. אם חשב לתומו שהסיכוי להפיק טובת הנהה כספית ניכרת מצדיק נטילת סיון, עליו לדעת כי אם יועמד לדין וווטל עליו קנס הוא צפוי גם לכך כי תישל חירותו וגם כי יפסיד את הרווח המדומה, פרי הבושים של המעשה העבריין. על-כן ראוי ונכון היה להטיל על המערערים עונש מאסר בפועל ממשמעות וכן קנס כפי שאכן עשה בית-המשפט המוחז".

בע"פ 624/80, חב' ויס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 212, 217 [7.4.81], נפסק:

"בהטלת עונשי מאסר אלה מבעה החברה המאורגנת את סלידתה מהתנהגותם העבריינית של מעליימי המס, ומטבעה עליהם אותן של קלון. ידעו נא עברייני הצווארון הלבן, כי צווארונו של עושא העבירה הזה אינו 'לבן', והריהו צווארונו של כל פרוץ ושודד, שהאחד שודד את קופטה של המדינה, והאחד שודד את קופטה של הפרט... ידעו נא אנשי המסחר, המלאכה והתעשייה, אנשי מקצועות חופשיים וכיוצא בהם, כי אנו מתיחסים בחומרה יתרה למעליימי המס..."

וראו גם רע"פ 10/7135, גיגאל חן נ' מדינת ישראל [10.3.11.10]; רע"פ 17/1337, יעקב (ג'קי) שבירו (מור) נ' מדינת ישראל [17.6.4.17], ועוד.

8. באשר לרמת הענישה הרואיה והנוהגת בנסיבות הקונקרטיות, בשל היקפה מזמן הפרשה נשוא כתוב אישום זה לא מעט גזרי דין של נאים אחרים באותו עירiot, חלקם נאים נוספים בתיק זה וחולקים בתיקים אחרים שנדרנו בבתי משפט אחרים. חלק ניכר מגזרי הדין ניתנו במסגרת הסדרי טיעון "סגורים" שככלו הסכמה בעניין העונש, אולם גם הם כוללים נימוקים מפורטים. אני סבורה, איפוא, שבמקרה זה ניתן להסתמך בעיקר על גזרי הדין שניתנו בפרשה זו עד עתה, המבטים רמת ענישה הולמת ורצiosa, ומאפשרים מתן ביטוי גם לעקרון אחידות הענישה בין הנאים שבפני ליתר המעורבים.

אפרט, איפוא, את גזרי הדין הרלוונטיים שניתנו עד עתה:

9. בת"פ (מחוזי תל אביב) 47872-03-15, מדינת ישראל נ' אנדרו בשיתי, נדונו בשיתי וכן שלום מאיר כהן, שני נאים אשר אין מחלוקת שנמצאו במקום גבוה בין המעורבים בפרשה במדד החומרה. חלקו של נאם 1 גדול מחלקו של ראשיו ה奏ותם בהתחשב במספר הגדל של החשוביות שהוצעו ישירות על ידו, ובחלקו המרכזי בהוצאה לפועל של התכנית העבריינית. נאם 1 הגיע להסדר לפני שמייעת הריאות בתיק, ונדון בהסכם לעונש של שבע שנות מאסר (בנוסף למאסר שהוטל עליו בגין תיק אחר), מאסר על תנאי וקנס בסך 300,000 ₪. נאם זה הצטרף לקבוצה בשנת 2013, והורשע בעבירות הלבנת ההון כספי ולא כמבצע עיקרי. נאם 2 באותו תיק, שלום מאיר כהן, נדון אף הוא

במסגרת הסדר טיעון לפני שמיית ראיות. לגבי לא היתה הסכמה בעניין העונש, והוא נדון לשש שנים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 200,000 ₪. חלקו של הנאשם זה גדול ומוקומו בהיררכיה גבוהה, כפי שעולה מן מכתב האישום והן מהעדויות שנשמעו בפני, כולל עדותו שלו. עם זאת, הוא ה策רף לקבוצה רק בסוף שנת 2012 והורשע בעבירות של סיוע ולא בביצוע עיקרי.

בת"פ (מחוזי מרכז) 45183-03-15, **מדינת ישראל נ' עامر אבו רmileה**, הורשע ابو רmileה במסגרת הסדר טיעון בתחילת פרשת התביעה, ונדון לחמש שנים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 180,000 ₪. תקופה פעילותו של הנאשם זה כראש צוות החלה במאי 2014, והוא הורשע בהלבנתה ההונ כמasyע. הנאשם 2 בתיק זה, **מחמוד מהדי בשיתוי**, הורשע אף הוא במסגרת הסדר בשלב מוקדם של פרשת התביעה, ונדון לחמש וחצי שנים מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 225,000 ₪. הנאשם זה הורשע בעבירה נוספת של זיווף, ומайдך הורשע בעבירת הלבנתה ההונ כמasyע בלבד.

נאשם 2 בתיק שבפני, **וואסם בשיתוי**, הורשע בשלב מוקדם יותר של פרשת התביעה ונדון בהסדר טיעון לעונש מוסכם של שש שנים ועשרה חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 250,000 ₪. אין מחלוקת על כך שמעמדו של הנאשם זה גבוה משל הנאשם שבפני, אך מайдך הוא ה策רף לקבוצה בשנת 2013.

נאשם 3 בתיק זה, **בלאל טחאן**, הורשע אף הוא לאחרונה במסגרת הסדר טיעון ונדון לשש שנים מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 180,000 ₪. גם לגבי אין מחלוקת כי חלקו גבוה משל הנאשם הנדון עתה, אולם מספר החשבונות שהוצעו ייחסה לו במשרין עומד על 81 בלבד.

נאשם 4 בתיק זה, **מחמוד טחאן**, אף הוא הורשע לאחרונה ונדון לעונש מוסכם של ארבע שנים ותשעה חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. הנאשם זה שימש כראש צוות תקופה ארוכה יותר, אולם ייחסה לו הוצאה במשרין של 75 חשבונות בלבד.

נאשם 6 בתיק זה, **מחמוד טחאן**, הורשע לאחר תיקון כתוב אישום וטייעון פתוח, ונדון לארבע שנים ותשעה חודשים מאסר.

指出 כי הנאשם 1, **אוסמה אבו קטאר**, אשר על פי כתוב האישום נחגג ליום והוגה של הרעיון, ולמנהל העיקרי של הקבוצה, לא הורשע ומשפטו מתנהל עדין.

10. בסעיף 9 לכתב האישום שבפני הוגדרו תפניות הקושרים, באופן המתאר למעשה גם את מדרג החומרה שבמעשיהם. נאשמים 4, 5 ו-6 בתיק זה הוגדרו כראשי צוותים בקבוצה ומוסאים לפועל של הפעולות העבריניות כולה. הנאשם 5 הוא הנאשם הנדון בפני עצה. מטיב הדברים, העובדות המוחכות לכל אחד מהנאשמים אין זהות, וכיימים פערם בלוחות הזמן, בהיקף המדויק של הפעולות, מספר החשבונות שהוצעו כל אחד מהנאשמים, סכומי הכספי שקיבל כל אחד מהם, וכדומה. הענישה הפלילית היא לעולם אינדיבידואלית ותלויה בנסיבות הפרטניות של כל אדם וכל מקרה. אך בה בעת קיימים גם אינטראציות הענישה והצורך לקבוע אמות מידת שוויוניות וברורות. בפרשא שבפני, קיימת אבחנה בין הנאים השונים מבחינות מידת המעורבות והדומיננטיות שלהם בארגון, והיא באלה לבתו במדד רמות הענישה שנקבעו, כפי שיפורט לעיל. אולם אין שני נאים שעוניים זהה, וכל אחד מהנאשמים שונה מחבירו בפרט זה או אחר. כך, לדוגמה, לנאים 6 מוחכות מעורבות בהוצאה מספר גדול במיוחד של מעלה אלף חשבונות, לעומת 75 חשבונות שהוצעו על ידי הנאשם שבפני. מайдך גיסא, הנאשם 6 פעל יחד עם אנדרו בשיתוי, שהוא אחד הפעילים הדומיננטיים בקבוצה. שני נאים

קיים בסכומי הכספי שקיבל כל אחד מהנאשמים, כאשר נאשם 5 קיבל במהלך השנים סכום של 1,865,720 ₪, בהשוואה ל- 210,000 ₪ בלבד שקיבל נאשם 6. שניי קיימים גם במועד הצלרפותו של כל אחד מהנאשמים לקבוצה, וכיוצא באלה פרטיהם נוספים.

מכל האמור עולה כי הנאים שונים זה מזה בפרטיהם השונים המבטאים את מידת מעורבותם, כאשר רמת החומרה של הנתונים השונים משתנה בין הנאים השונים, ולא ניתן להצביע על מדרג פנימי מובהק בין נאים 4, 5 ו-6. בנסיבות אלו אני סבורה שראוי להשוו את מתחם העיטה ואת העונשים שיוטלו על נאים אלו.

בהתחשב בגזרי הדין שנגזרו על כל חברי הקבוצה בכלל, ובפרט בעונש שהוטל על נאים 4 ו-6, אני סבורה שמתחם העיטה לנאים 5 נע בין ארבע וחצי לשש שנות מאסר בפועל, וקנס בסכום שבין 50,000 ל- 150,000 ₪.

העונש הראויל נאים

11. העירות בהן הורשע הנאשם שנפנוי הן מן החמורים שבଉירות הכלכליות. הן בוצעו במשך שנים, לא רק תוך תכנון מראש אלא על ידי הקמת ארגון "יעודי" בעל מבנה היררכי ודפוסי עבודה מסודרים וקבועים. היקף החשבונות שהופצו הוא עצום, והיקפי המס הגלומיים בהן, הן מע"מ והן מס הכנסה, גדולים במיוחד, כמפורט לעיל. לצורך הקמת המערכת ותפעולתה ביצעו המעורבים עבירות נלוות רבות, מלבד עבירות המיסים והלבנת ההון, הכל כמפורט בכתב האישום שעיקורי הובאו לעיל.

מайдך גיסא, חלק ניכר מהઉירות מיחסות לנאים מכך אחראיתו במסגרת הקשר, מבל' שנטל בהן חלק מעשי. העירות אותן ביצע הנאשם בעצמו מצומצמות בהרבה, אם כי היה מודע לכך שהוא פועל במסגרת ההתארגנות הרחבה.

לנאים הרשות קודמות בעירות של איומים, כניסה לישראל שלא כדין ושימוש במסמך מזויף, אולם מדובר בעירות ישנות מאד שהאחרונה שבהן בוצעה בשנת 2004, כך שאין לייחס להן משקל של ממש.

הנאים שמש כראש צוות ונקודת המוצא היא שנשא בתפקיד בכיר למדעי היררכיה, ופועל מתוך ידיעה ומודעות למטרות פעילות הארגון, אולם הוא לא מילא תפקיד זה מיד עם הצלרפוותו לקבוצה.

12. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שילם מחיר אישי כבד של התפרקות משפחתו כתוצאה ממעצרו הממושך. זאת בנוסף לעצם הסיטואציה של הרחקה מבני המשפחה ומחיי השגרה, הנובעת מעצם השהייה במעטך.

הנאים הגיעו להסדר טיעון והודה במיוחס לו לאחר תקופה ארוכה בה התנהל התקיק. לעובדה זו מספר פנים: מחד הנאשם הודה לאחר שהתקיימו عشرות יישיבות הוכחות ונשמעו عشرות עדים, כך שהחיסכון בזמן השיפוטי מוגבל. מайдך, הנאשם הודה ונטל אחריות, וחסר את המשך ניהול התקיק שאינו צפוי להיות קצר. ניהול חלק ניכר מהתקיק פגע גם בנאים עצמוו, שהוא נתון תקופה כה מושחתה במעטך, והגיע לדינום התקופים בבית המשפט ממעטך, על כל הקשי הכרוך בכך. בסופה של דבר הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ונטל אחריות לעיקרי העובדות המפורטות בו.

מהאחר שמדובר בעירות כלכליות, נדרשת עיטה בעלת היבט כלכלי.

לאור כל האמור אני סבורה שהסדר הטיעון בין הצדדים סביר והולם, וכי במסגרת ההסדר העונש הראוי לנאשם שבפני מצוי בסמוך לתחתיות המתחם שנקבע, ובדומהו ליתר הנאים ששימשו בראשי צוותים.

אני דנה, איפוא, את הנאשם לעונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לארבע שנים ותשעה חודשים, שיימנו החל ממעטו של הנאשם.
2. קנס בסך 50,000 ₪ ישולם בתוקן שנה מהיום. (הकנס הוא בנוסף להסדר שנקבע בין הצדדים בנוגע לחילות סכום נוסף של 50,000 ₪ שאמור להיות מופקץ לkrן החילות, ובמקביל שחרור רכב שנתפס מה הנאשם לאחר החילות). אם הקנס לא ישולם במועד ירצה הנאשם שישה חודשים מאסר תMOREתו.
3. מאסר על תנאי לעשרה חודשים למשך שלוש שנים, על כל עבירה רכוש שהיא פשע, על קבלת דבר במרמה וכל עבירה שיש בה יסוד של מרמה, ועל כל עבירה לפי פקודת מס הכנסת, חוק מע"מ וחוק איסור הלבנתה הון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, בנסיבות הצדדים.